

SKIPPERPOSTEN

ORGAN FOR NORSK MOTORSKØYTEKLUBB

Oktober 2018

32 NYE BÅTMEDLEMMER I ÅR !

www.nmsk.no

SKIPPERPOSTEN

Organ for Norsk motorskøyteklubb

Redaktør Arnulf Wibe
arnulf.wibe@online.no

Forsidebilde: R17SK, MS SJØDIS speiler seg i Nesvågen
Foto tatt på Nesvåg Sjø-og motormuseum av Arnulf

Innhold

s 3	Formannens hjørne
s 4-5	Fjordsteam i Bergen
s 6-9	Langs norskekysten sommeren 2018
s 10-11	Tankar om lokallag i NMSK
s 12	Opplevelser i Fosnavåg
s 13	NMSK båtregister
s 14-16	Årets nye båtmedlemmer i NMSK
s 17	Fra Sydney til Bodø
s 18-19	Risør trebåtfestival 2018
s 20	NMSK høstsamling 2018
s 21	NMSK vårsamling 2019
s 22	NMSK samseiling til Trondheim 2019
s 23	NMSK profilering, og nye båtplaketter
s 24-25	Liv's båt kjøkken («Båtköket»)
s 26	Navigasjon
s 27	Nest sist
s 28	Styre og stell

Formannens hjørne

Splitte mine bramseil for en medvind klubben opplever for tiden! Vi har medlemmer fra hele kysten, og har aldri opplevd en så stor tilstrømning av nye medlemmer som vi har det siste halve året. Takk til dere alle og enhver, for innsatsen dere gjør både med egne fartøy og for at dere snakker varmt om klubben vår slik at vi stadig tiltrekker oss nye stolte skippere, fartøy og andre som har genuin interesse for klubbens formålsparagraf!

Styret i klubben forsøker etter beste evne å skape entusiasme rundt våre båter, og legge til rette for at flest mulig av våre medlemmer får mulighet til å møtes langs kysten. Vi tror at vår felles entusiasme bidrar til å styrke den delen av kystkulturen som våre fartøy representerer. På tross av kondemneringsordningen på 80-tallet, som dessverre tok knekken på utallige flotte og fullt brukbare båter, samt at treverk har en unektelig evne til å vende tilbake til jord dersom vedlikeholdet uteblir i for lang tid, eksisterer det fortsatt et

imponerende antall mer eller mindre velholdte kuttere, skøyter og kryssere den dag i dag. La oss ha en felles målsetning om å rekruttere samtlige av disse, samt andre unike tidligere yrkesfartøy, til vår stolte klubb.

Forbundet Kysten, som mange av oss er medlem i, gjør en flott jobb for kystkulturen i Norge. Allikevel er det behov for en nasjonal klubb som samler båtene, som rendyrker den innsatsen hver og en av oss legger ned hvert år i vedlikehold, restaurering og bruk. Det å ta vare på slike båter er en evinnelig kamp mot forfallet, som uansett antall timer og kroner brukt, er en kamp vi er dømt til å tape på sikt. Men det er samtidig utrolig artig å kjempe denne kampen, og det er hyggelig å ha et fellesskap for utveksling av erfaringer, holdninger og meninger.

Facebook har blitt et flott medium for slike utvekslinger, og ettersom vi fortsatt ikke har fått bygget opp nettsiden våre etter at den krasjet, foregår mye av aktiviteten på Facebook om dagen. Facebook har også vært medvirkende til at vi kom i kontakt med vår *ambassadør* på Nordvestlandet, Robert A. Voldnes. Vi trenger flere *ambassadører* rundt kysten. Styret er lokalisert på Østlandet, Robert er lokalisert på Nordvestlandet. Vi trenger en *ambassadør* rundt Sørlandet, en på Sørvestlandet og noen nordover. På denne måten blir det lettere å opprettholde NMSK aktivitet gjennom sesongen langs hele vår vakre kystlinje.

Fartøymedlemmene som var tilstede på Høstsamlingen i Horten fikk utdelt hver sin medlemsplakett. Alle fartøymedlemmer som ikke var tilstede på samlingen får nå denne plaketten tilsendt sammen med denne utgaven av Skipperposten, til odel og eie, helt gratis. Vi håper dere setter pris på denne utmerkelsen, og håper den får en plass om bord. Se mer om dette lenger ut i Skipperposten.

På vegne av styret ønsker jeg alle nye og gamle medlemmer god lesing, og håper å høre fra flest mulig av dere både tidlig og sent...

Thomas Nicolai Bjønness

Fjordsteam i Bergen

- Karsten Myhre -

Det ble noen uforglemmelige dager i Bergen 2. til 5. august i år. Sjeldent har det vært samlet så mye fjord- og kystminner på ett sted som akkurat den helgen.

Litt småguffent vær, men ellers alt helt topp. For meg som hadde store dere deler av min oppvekst på 50 tallet i Bergen og på Eikanger i Osterfjorden var det i særdeleshet en opplevelse. Hvorfor? I alle somrene var eneste vei til Osterøya og for så vidt også Eikangervåg sjøveien. Nesten all trafikk gikk med båt, noe som definitivt var livsnerven langs kysten vår. Så også i områdene rundt Bergen. Bergen var knutepunktet for båtene både mot syd og nord.

Min opplevelse av dette var de tre fjordbåtene, Oster, Hosanger og Bruvik. Oster var eldst, og gikk på kull/damp, og kunne sees på lang vei. De to siste var dieseldrevne. Bruvik framstår i dag vakrere enn noen sinne, og går som partybåt på Mørkekysten. Hosanger er blitt spiker, men Oster ("No kjem dampen") er restaurert for framstår langt på vei i original tilstand, dog med ny kjele og brenner.

Oster sto i fare for å bli spiker men ble altså "reddet" gjennom omfattende frivillig arbeide, og med støtte fra Riksantikvaren. Båten var forøvrig deltakerbåt på Forbundet Kystens store jubileumsstevnet i Oslo i 2014. Samlingen av båter var mildt sagt imponerende. Det er vanskelig å gi et fyllestgjørende bilde av stevnet, men imponerende var det!

Siden jeg så Hestmanden («The Lucy Ship») som overlevde to verdenskriger) til kai for 6-7 år siden i Kristiansand, vil jeg også nevne den. Da den lå i Kristiansand var den

allerede restaurert for ca 80 mill, men da uten at kjele og framdriftsmaskineri var tatt tak i. Da trodde jeg at dette neppe ville komme til å skje heller, men der tok jeg feil. Båten er så godt som ferdig restaurert og er nå et levende museum som skal vises kysten rundt etter hvert. Nå mangler det ikke mye før den fullt og helt kan gå for egen maskin, grunnet noen mangler for endelig sertifisering. Men et flott gjensyn, ja!

Av de gode gamle dampbåtene som jeg ellers må jeg nevne er Granvin og Stord. To flotte eksemplarer i samme klasse som Oster. Enda en, som jeg ikke husker navnet på, ble vist langt over halvveis restaurert, noe som betyr enda et tilskudd på den flotte stammen av dampbåter på Vestlandet når hun snart er ferdig.

M/S Sandnes (grønn) hadde også tatt turen til Bergen. Hun er svært godt holdt og skjelden vakker inni. Et prakteksemplar fra sent 50 tallet. Hun tar pasasjerer på turer som dette. Noen venner som bodde om bord fullroste opplegget. Søsterskipet til Sandnes er Gamle Salten, som også holdes i hevd og har hjemmehavn i Bodø. Jeg vil også nevne M/S Sunhordland, som lever et godt liv i Leirvik på Stord. Den var amerikansk jager under krigen, og nå er den altså ombygd til en flott vedlikeholdt kystbåt.

Stevnet rommet også mye mer. En stor samling veteranbiler og busser dannet kortesje gjennom byen, og var et fint innslag i det maritime. Gamle motorer var det flere av, og noen sto og gikk med gromlyd av første klasse. Fint synes jeg også at det var gitt god og framtreddende plass til typiske NMSK båter på sydsiden av Zakariasbryggen. At det lå hele 5 store cruisebåter i Bergen på samme tid gjorde ikke den fine stemningen dårligere. For det var virkelig folksomt, særlig på lørdagen.

Noe av det som gjorde stevnet ekstra verdifullt for meg var at flere av de gamle båtene la ut på tur med passasjerer. Og da er det vel ikke vanskelig å forstå min alle tiders opplevelse opplevelse av å følge Oster på sin tur til Hosanger i Osterfjorden, via Hamre (som er min famielies arnested), og forbi Eikangervåg der jeg som guttunge fulgte henne på kaia hver gang hun anløp stedet. Hun meldet alltid sin ankomst med fløyta, noe som ga meg akkurat nok tid til å hive meg på sykkelen og stå klar ved ved mottak av trossa. Gang på gang. Ble aldri lei av det! I dag er hjemplassen lett tilgjengelig med bil over Nordhordlandsbroen. Broen er i seg selv er en imponerende konstruksjon, som Oster måtte passere under denne gangen.

Dette var den mest omfattende Fjordsteam noensinne. Stevnet arrangeres med litt ujevne mellomrom, men det er bare å glede seg til neste gang. Tenk en fin kysttur Med M/S Sandnes fra Stavanger. Noen av Nautica Schizofrenias medlemmer tok den turen for en anstendig penge, og anbefalte det sterkt. Jeg tror det ikke så mange andre steder i verden som kan måle seg med norsk kystkultur. Det er virkelig gledelig å se at det legges ned så mye arbeide for ivaretakelse av våre sterke tradisjoner. Riksantikvaren spiller her en viktig rolle, noe det virker som om han tar skikkelig på alvor. Det mener jeg er viktig i en tid der ting skjer stadig fortere, og verdier og tradisjoner lett kan gå til spille.

Så får dere muligheten til å delta på neste Fjordsteam - ikke nøl!

«Fra Sørlandet til Vestlandet»

- Arnulf Wibe-

Sommeren 2016 var Antares på tre måneders seilas langs norskekysten t/r Oslo-Harstad. Til Forbundet Kystens landsstevne i Bodø samseilte vi med et par NMSK medlemsbåter, som ga mersmak. Nord-Norgeturen på 2.400 nautiske mil vekket også sterke og gode minner fra to tidligere turer i de samme farvann. Sommerturen nordover vestlandskysten i 2017 gikk ikke som planlagt. Vi måtte snu i Hardanger og sparegrisen ble mager av omfattende inngrep på båten. Skippern har blitt pensjonist i år. Jeg trenger ikke lengre å overbevise arbeidsgivere om at konsentrert arbeid om høsten og vinteren, fordrer tre måneders fri til nytelse av norskekysten (slik jeg har gjort de siste ni årene). Matrosa er yrkesaktiv, men er en mester i å få lange friperioder ut av et årsverk. Vi var sultne på enda flere opplevelser fra verdens vakreste kyst der det bor så mange spennende mennesker.

I løpet av drøyt tre måneder er opplevelsene beskrevet og fotografert. Her kommer de første smakebitene fra sommerens reisebrev som ble delt med NMSK på Facebook. Spalteplassen i Skipperposten er begrenset, så det henvises til Facebook for å se flere bilder.

Onsdag 23. mai, fra Imsasundet (Ø Lindesnes), til Rasvåg på Hidra, 33 nm

Blankt hav fram til spissen av Lindesnes. Deretter økende vind og sjø. Rundt Lista øker vinden til 13 m/s, og havstrøm og bølger treffer rett i baugen. Farta går ned i 7 knop. Flere tunge bølger slår i båten så det smeller og rister. Jeg får bange anelser for skrogets medfart, uten at det oppleves spesielt farlig. Det blir kryssing og stadige kursendringer slik at bølgene tas best mulig. Noen vipp med baugen er likevel ikke til å unngå, og noe inventar kastes ut av hyllene om bord. Utrivelig å høre på når jeg står konsentrert til rors!

Refleksjon: Yr meldte mye vind lengre nord, på Eigerøy, men svært lite ved Lista fyr der jeg skulle runde mot NØ og inn til Hidra. Hadde jeg brukt appen Windy samtidig, ville jeg forstått at marginene var små ift små retningsendringer på vinden – og de kom! Jeg må heretter være litt mere «kylling» - snu eller søke nærmeste havn – ikke bare kjøre på!

Når jeg legger til den flotte gjestebrygga i Rasvåg, ser jeg at mye maling og sparkel over vannlinja har sprukket opp. Ankervinsjen har fått juling (fikk grønn sjø over baugen et par ganger). Mye av dagen går med til ferskvannspyling, skraping av det som har løsnet, sparkling, pussing og maling – av babord side. Sol og varme bidrar til effektiv tørk og høyt tempo.

Bodil og Jens Henrik bor like over bukta, og putrer med jolle bortom Antares. Vi har en hyggelig bryggeprat. Kroppen må restitueres, så om kvelden går jeg tur på myke turstier på sørsiden av Hidra – i et utrolig vakkert kystlandskap!

Torsdag 24. mai, til Rekefjord i Dalane, 14 nm

Enda en ny vakker sommermorgen, midt i mai måned! Jeg hører dryppene fra duggfallet. Gule solstråler titter over åskammen i øst og gir varme i den ellers kjølige morgenluften. Havet er speilblankt og Antares går tett langs blanke, stormslitte fjell nordover kysten. Noen sekunder får jeg glimt inn de trange «fjellsprekkene» mot Åna Sira og Jøssingfjord. Deretter passeres den bitte lille havna i det vernede ladestedet Sogndalstrand. Så kommer innseilingen til dagens mål – gjestehavna i Rekefjord. Sjøveien går tvers gjennom NCCs gedigne

pukkverk. Gjestebrygga har samme høye standard som forrige gang jeg var her i 2013.

Dagens første tur går på sykkel nordover til det kjente «Nesvåg Sjø- og motormuseet». Om gårsdagens fottur var i det vakreste landskap på Hidra, oppleves landskapet her som minst like vakkert. Innenfor den golde, værharde kystlinja, langs en smal og krokete vei blir jeg helt betatt av en utrolig vakker natur! Og museet er virkelig noe for seg selv. Alt står åpent, men ikke en sjel er å se den timen jeg entusiastisk fotograferer det meste. Havbrisen i Rekefjord er akkurat

passe nedkjølende til å kunne ligge i sofaen på fordekket for steking av bleikt vinterflesk. Kveldens sykkeltur går sørover til Sogndalsstrand, der utviklingen har stått stille i 150 år. En stor opplevelse, det også !

Fredag 25. mai, til Egersund, 15 nm

Havet er blankstille og varmen stiger selv her ute i havet – på vei til Egersund. Vinterens og vårens betydelige motorreparasjoner gir lekasjer av diesel, sot og motorolje som drypper fra pakninger som ikke har satt seg. Det er noe griseri som jeg må få redusert. Medisinen er å øke eksotemperaturen. Det koster penger, men 1500 omdreininger og mer enn 12 knop i en liten time gjør susen. Ingen farge på eksosen, og bare god summing fra motorene når jeg siger inn til min «faste plass» på gjestekaia i Egersund. Og der står jammen Affen og tar i mot trossene. Varmen er så plagsom at jeg strener opp til Berentsens bryggeri og anskaffer en tung last med kjølevarer. Deretter gjelder det å innta en skyggetilværelse under uterestaurantens tak. Et par ølkyrere fra bryggeriet dukker opp utover ettermiddagen og kvelden, og sammen med Affen (som kjenner alle i byen) får vi gode øldiskusjoner. Det hele ender på kjellerpuben Mungått med smaksprøver av spennende sorter – til og med en god surøl! (vanligvis skyr jeg det som hoggormgift).

Lørdag 26. mai i Egersund

I dag blåser det hatter og høy rundt Jæren, så jeg har en god unnskyldning for å bli. Litt trim må til, så turen til Trollpikken med sykkel og apostlenes hester blir et godt valg. Artig å se at den er limt sammen, etter at jeg var her for nøyaktig for 11 måneder siden – dagen etter at den 10 tonn tunge fallosen var borret/hogget ned. Det er mange flere turister her nå, men jeg ser bare kvinner som klatrer utover monstret. Ettermiddagen tilbringes i den samme skyggetilværelsen som i går, men kvelden er levelig i en deilig bris på fordekket. Mange stikker innom og slukker tørsten.

Søndag 27. mai, til Stavanger, 56 nm

Det er vindstille på den lange turen rundt Jæren, men langt fra rolig. Bølgene løfter baugen høyt der kyststrømmen og «gammelsjøen» møter hverandre. Men varmt er det! Jeg følger med på webkameraet som viser hele Vågen i Stavanger, og smetter inn på flytebryggas ledige 19,5 meter med Antares 18,5 meter. Eierne av de to småbåtene foran og akter, spretter ut av båtene og løsner fortøyningene. De tror at Antares skal knuse dem når Detroitene ruser under finmanøvreringen. Her får jeg tilgang til resten av skadene fra humpeturen rundt Lista, og morgendagens vedlikehold forberedes. Karl fra MS Sjøleik ser båten i Vågen og stikker innom for en god skipperprat. Deretter utfører jeg mine obligatoriske handlinger – en god kveld på Cardinals barkrakker.

Mandag 28. mai, til Rossøy, via Lysefjorden, 41 nm

Jeg har dårlig tid når jeg hiver meg over skraping, sparkling, pussing og maling, for «gutta» skal snart mønstre på. Mine barndomsvenner Lars, Rune og Bjørn Petter kommer med fly til vår lenge planlagte tur sammen, og jeg må bli ferdig! De kjenner rutinene fra tilsvarende tur i fjor (Sandefjord-Kristiansand), og står for shopping, mens jeg maler. De har lange armer, men er flirfulle når de kommer klatrer ombord. Rune avslører at første handletur også i år medførte litt «spik» fra yre 61 åringer: en eldre dame i matbutikken lener seg mellom gutta som står foran en hylle og lurar på om de kan rekke henne en eske med *lakris*pastiller. «Du vil ikke heller ha denne her da – med jordbærsmak?» spør BP og rekker henne en pakke med Nøkken fra samme hylle. Litt forfjamset, forstår hun etterhvert spøken.

Vi kaster loss og er i gang med turen, som først går inn mot Lysefjorden. Prekestolen er mektig der vi kikker opp de 600 metrene mot hylla som en dag skal deise ned i sjøen! Kjekkasene som alltid finnes, ser vi tydelig der helt ute på kanten. De vil vi ikke ha deisende i dekket, nei. Fra denne avstikkeren går turen nordøstover til Rossøy. Her har je vøri før – med min kjære Andreas den gangen. Øya og bryggeanlegget er praktfullt – en helt ubebodd øy som er suverent tilrettelagt for

båtturister. Rune startet umiddelbart der han sluttet i fjor, og mat- og bysseansvaret overleveres høytidelig i hans eminente varetekt. Bjørn Petter får etter hvert rollen som hjelpekokk, og turens gourmet-preg øker ytterligere. Vi bader, griller, spiser nykål og koser oss til langt på natt.

Tirsdag 29. mai til Nedstrand, via Helgøysund, 17 nm

Lars har fått beholde brød-ansvaret fra i fjor, og disker opp med ferskt brød til frokost (tabben med storinnkjøpet i fjor husker vi godt). Ryfylke friluftsråd har en fantastisk god skjærgårdstjeneste. På Rossøy dukker det opp mange av de ansatte for befaringer. Jeg kommer i prat med en av disse som husker meg igjen fra 8 år tilbake! Han hadde leste mine reisebrev i Båtliv (hyggelig tenkte jeg!), men uttrykte misnøye med min beskrivelse av møkkelukta i Ryfylke. Den gangen var lukta særdeles ufyselig når bøndene på alle øyene gjødslet samtidig, men omtalen likte han ikke – og husker det fortsatt! Alt det hyggelige jeg skrev, husker han ikke. Vi tøffer til Helgøysund, og «han Daniel». Jeg har ringt på forhånd og sjekket dieselprisen. Den er ikke så lav som forventet, og han lot seg ikke lokke til noe avslag. Men det er ikke billigere andre steder sør for Bergen, så skitt au. 1300 liter fylles, og såret i lommeboka plasters av gutta når de spanderer en halvliter på den nydelige terrassen utenfor Jokerbutikken hans. Det er så velholdt der at malingen på benkene ikke er tørket ennå. Men en skippers buksebak er alltid tilklinet av motorolje, så pytt...

Nedstrand er et vakkert, sovende tettsted med mye historie fra storhetstidene med tømmereksport. Nå er de aller fleste arbeidsplassene knyttet til aldershjemmet, barnehagen og skolen. Dette forteller Marianne, som sammen med mannen Arve driver den ene av stedets to Jokerbutikker («Joker 2»). Et veldig hyggelig og imøtekommende par! De gir en omvisning i denne særdeles velutrustede «matbutikken» som minner sterkt om tidligere tiders samvirkelag. Varmen stiger til 29 grader og vi bader i 18 graders havtemperatur. Vi koser oss med grillmiddag, etter å ha spist nykål og fisk til forrett – til langt ut i en blikkstilte og varm natt.

Onsdag 30. mai, til Borgøy, 15 nm

Lars er alltid morgenbader. Nå smitter det over på oss andre også. Deretter startet vi med ny tur til Joker 2 og Marianne. Etter gårsdagens omvisning har jeg håp om at de har den 8 mm fiberpakningene som jeg trenger til påhengsmotoren. Yes! Det tar bare et minutt å finne fram. Lars kjøper med en liten neve til sin båt han også. Ikke lett å finne butikk som selger slikt, nei!

Turen går videre vestover på flatt hav. Inne i bukta på Borgøy peser vi i 29 graders varme. Jeg synes det er tid for å spandere den kalde Prosecco som har opptatt dyrebar plass i kjøleskapet (etterlevning fra en besøkende i Egersund). Det gir meg ikke mye ære! Gutta fnyser av flaska som inneholder en sukkerholdig drikk med bare 6 prosent alkohol. Fram med ølet! Vi peser oss ut på tur i varmen, og finner oppvekstplassen til øyas store sønn, den verdenskjente kunstmaleren Lars Hertevig. En av hans etterkommere Terje Hettervik, legger til med øyas rutebåt. Vi hilser gjenkjennende. Han forteller at han har fulgt mine «skriverier» siden vi møttes her for første gang seks år tilbake. Hyggelig med skryt, og artig å bli oppdatert på hva som skjer på øya!

Vi bader, griller, spiser nykål og koser oss til langt på natt. For øvrig har vi mistanke om at festen vår hørtes godt, men uteblivelse av klager tyder på at Runes countryaften falt i omgivelsenes smak.

Torsdag 31. mai, til Skudeneshavn, 20 nm

Morgenbad på hele gjengen. Flatt vann til Skudeneshavn. Vakkert! Lars bader, mens vi andre er i stuss på vannkvaliteten her innerst inne i bybassenget. På dagens «spasertur» betrakter vi livet i denne sovende, men vakre byen med så mye sjøfartshistorie. Damer med skjegg, benker som er kledd med sjøkapteiner som er fortøyd til rullatorer, én lettkledd antilope og antikkbutikker med rariteter - blir fortløpende kommentert av Rune. Tungebåndet er ikke skåret på den karen, nei. Rungende latter preger oss overalt der vi er, og Rune ler

høyest. Det blir heldigvis tid til noen «kalde» i skyggen når vi rekognoserer for kveldens middag, som *ikke* skal bestå av nykål. Vi passerer Smiå der servitør og altmuligkvinne Maria står og klipper noen hekkplanter. Her skal vi spise middag. Når vi ankommer kan ikke Rune dy seg og spør Maria lattermildt om hun fikk klippet ferdig hekken. Da brister hun ut i gapskratt, og vi andre tør å følge med i latteren. Maria serverer oss god mat, og Caroline fra Skånevik underholder med visesang, bare for oss fire.

Fredag 1. juni, til Haugesund, 18 nm

Vi tøffer opp et speilblankt Karmsund og nyter varmen. Samtidig gjør vi noen refleksjoner over hvor viktig dette sundet var for våre forfedre. I halsen på dette traktformede sundet, ligger Avaldsnes med hovedgården som var kongesete gjennom mange hundre år. Her var det enkelt å kontrollere alle fartøy som kom nordover og sørover norskekysten. Og de måtte antagelig betale en eller annen form for toll.

Vi finner en passende plass langs gjestekaiene i Smedasundet. En oppegående og hyggelig kar med en velholdt Sjømann 22, hjelper oss til kai før han tøffer videre. Hans svært lettkledd kvinnelig matros etterlater han på kaia. Mens gutta går opp i byen finner ut av reisen til flyplassen, kommer den «akterutseilte og yndige» matrosen trippende bort til meg og spør om å få låne toalettet om bord. Det får hun, etter at jeg har vist henne ned og instruert om ikke å kaste noe annet enn toalettpapir i dassen. Gutta er tilbake for å hente bagasjen sin og blir overrasket da hun dukker opp fra Antares indre. En slik anledning stimulerer tungebåndet til Rune, og lattervekkende kommentarer kommer som erter ut av en sekk. Gutta mønstrer av, med gode klemmer til skippern. Vi har hatt noen fantastiske dager sammen!

Matrosen («Huldra») har sittet på kaia og jabbet kontinuerlig i mobilen et par timer nå. Så kommer hun trippende, igjen. Jeg står konsentrert og skriver reisebrev når hun spør om å få lade telefonen. Tendensen liker jeg ikke, og er lite imøtekommende. Men når hun spør om å få låne dassen en gang til, nikker jeg, og hun piler ned i båten. Det bråker uvanlig mye når hun skyller ned, og hun forsvinner raskt bortover brygga. Jeg forstår nå at hun har puttet noe i dassen som har satt den ut av funksjon! Jeg er rykende forbannet, men orker ikke å gjøre noe med det i kveld. Tar en pubrunde for å glemme dritten.

PS: Huldra *hadde* kastet en våtserviett i dassen!

Tankar om lokallag i NMSK

- Robert Arent Voldnes -

Underteikna er busett i Fosnavåg på søre Sunnmøre, litt sør for Ålesund og rett nord for Stadt. Fugleøya Runde er det mest kjende landemerket i vår kommune Herøy.

Eg har vore interessert i båtar heile livet, men har inga karriere til sjøs å skryte av. Eg er landkrabbe og kontorist. Gamle båtar er hobby og litt livsstil. Eg har i mange år vore medlem i Forbundet Kysten (sidan 1994) og er leiar i det Fosnavågbaserte Herøy Kystlag som eg var med på å starte i 1992. Har hatt fleire fartøy, og er for tida eigar av loskryssaren FEIE frå 1960, som og er medlem i Norsk Foreining for Fartøyvern. So det vert mange vimplar og flagg !

Gjennom åra har eg lest om og høyrte om NMSK. Likevel har foreininga for meg verka litt uoppnåeleg og fjern då «alt» skjer i Oslofjorden. Mange av oss med gamle båtar syns det er greitt å vere medlem i Forbundet Kysten, men der er det og mykje anna som skjer i tillegg til båt. Det er heller ikkje alle som føler seg heime i – eller kan bli medlem av fartøyvernforeningen. NMSK kan difor fylle ei rolle for mange.

Eg fekk i vår med meg at NMSK faktisk no vil bli ein meir landsdekkande klubb for skøyte/kutter/krysser-folket. Denne budskapen vart fronta til folket via Facebook, ein kanal som er heilt avgjerande for det som no skjer i klubben kva gjeld marknadsføring og informasjon elles.

Dette synes eg var sopass positivt at eg raskt meldte meg og «FEIE» inn. Dette var i april. Eg gav samtidig uttrykk for at dersom det var eit ønske om eit lokallag eller kontaktpunkt på Søre Sunnmøre ville eg stille meg til disposisjon.

Leiar Thomas Nicolai Bjønness som elles gjer ein svært god jobb i profileringa for NMSK tok kontakt og sa at dette var svært interessant og i tråd med styret sine tankar.

Dette enda opp med at eg raskt laga til ei lukka Facebook-gruppe for NMSK nordvestlandet. Tanken var først at berre dei med båt i området skulle få bli med, men det måtte eg berre gløyme. Her ville mange båtinteresserte inn også frå andre kantar av landet. Vi slepp difor inn alle som har interesse for dette. Etter kvart har der kome til ein del folk i denne gruppa. 196 stk. i skrivande stund.

I lag med Thomas og redaktør Arnulf Wibe som kom på besøk her med «Antares», har eg tenkt litt høgt om andre slike lokallag. Det vil seie, det må ikkje bli eigne lokale lag med medlemsregister, avgifter etc. Nei, vi skal ha berre *ein* «Klubb», men vi kan ha nokre geografiske samlingspunkt med kontaktpersonar som tek på seg å marknadsføre aktivitetar i regionen.

Det må heller ikkje bli alt for mange slike geografiske samlingspunkt, slik at klubben blir uoversiktleg, men kanskje 5-7 regionar? Målsetjinga må vere at vi som held på med desse gamle båtane i alle fall får vite om kven andre som driv på, og at arrangement vert kringkasta slik at flest mogleg får vite om dei. Eg tenkjer at oppgåva til kontaktpersonen er å halde litt styr på den aktuelle lokale Facebooksida og dele ting der som høver, og ikkje minst få andre til å dele bilder, filmar etc som syner fram båtane og treffa etc. Kanskje er der folk i regionen som får lyst til å lage til treff og festivalar og bruke Facebooken til marknadsføring.

Klarer vi å få opp nokre slike regionar trur eg at det blir lettare både å oppretthalde og få nye kontakter, og kanskje og rekruttere inn nye folk både til klubben og til gamalbåtmiljøet.

Matros Anne fra Antares og Robert på Feie

Fosnavåg

Storm på Runde - sett fra Fosnavåg

Vakkert i Fosnavåg

«Opplevelser i Fosnavåg»

- Arnulf Wibe-

Onsdag 13. juni, fra Askvoll til Fosnavåg, 78 nm

Tidlig avreise i sol, kjølig luft og lite vind. På det åpne havstrekket over mot Florøs mangfoldige og vakre skjærgård, kjenner vi på dønningane at gårsdagens valg med å stanse i Askvoll, var riktig. Strøm og tidevann bringer oss i 8,5 knop forbi Florø, inn fjorden rendet Bremangerlandet og ut på dagens utfordring – Stadthavet. Vinden har spaknet helt, men gammelsjøen merkes godt. Antares hiver på seg i alle retninger, men uten vind er det helt u dramatisk, bare ubehagelig. Sola stikker også gjennom et lett skydekke når vi nærmer oss Fosnavåg. Navnet betyr «den skjulte våg», og når Antares stikker baugen inn det trange sundet, står allerede Robert klar på sin losskøyte «Feie» på gjestebrygga midt i sundet. I ferd med å tørne opp mot hans skuteseide, hører vi et kraftig støt i båthornet til en gigantisk snurper som siger «lydløst» inn sundet og sneier oss på sin ferd mot vågen. Robert er et nytt medlem i NMSK som sterkt bifaller årsmøtets kursjustering (...«landsdekkende forening som arbeider for bevaring og bruk av, samt kunnskaper om historien til, eldre og særpregede motorfartøyer som representerer kystens historie»). Roberts engasjement for «gammelbåter» er så stort at han har påtatt seg å være kontaktperson for NMSK på nordvestlandet! Derfor er det viktig og hyggelig for Antares å prioritere besøket her i Fosnavåg med «råkjøring» fra Bergen før en varslet storm hindrer oss. Vi ligger trygt og godt her midt i smørøyet av Norges rikeste kommune, som Roberts gjester på Herøy kystlags gjestebrygger. I en slik velstående skipsbygger- og fiskerikommune er det «helt naturlig» at kystlaget får disponere og drive gjestehavna! Vi tror Robert underkommuniserer ganske mye når vi etter hvert får vite- og se noe av det som kystlaget eier og drifter. Han lyser av engasjement og har en finger med i mye av det som skjer i kommunene på Sunnmøre. Innovasjon og bedriftsutvikling er kjernen av hans profesjonelle liv. Kystkultur er åpenbart kjernen i hele sjela hans!

Torsdag 14. juni, i Fosnavåg

Her inne i Fosnavåg er det bare kastevinder i den gryende stormen - ganske kraftige, men ingen sjøgang. Det rykker i spring og brest, men losskøyte Feie er tung og stødig å ligge utenpå. Jeg går rundt vågen og betrakter de store fiskemottakene. 5 megastore, nymalte snurpere sneiet forbi Antares i dag morges inn den trange innseilinga. De losses, og de utrydningstruede måkene viser fortsatt livsgnist. De følger hver bevegelse om bord i båtene, og spetakkelet starter med en gang noe faller i sjøen. Robert tilbyr å være guide i kveld. Måkene er hans første punkt på den entusiastiske fortellingen fra Fosnavåg og omgivelsene. Snart er det ingen igjen, er han redd.

Tradisjonskosten deres er nesten borte. Fisken (pt.sild) «slurpes» automatisk ut av snurperne og går på samleband inn i fjellanlegget innenfor kaia, der de fryses på direkten. Vel...jeg så nå feitere måker her enn på østlandet.

Veien fra de ytre kaier og inn til vågen kalles «Blodveien». Den tiden det var overfiske av sild, var fangstene så store at det ikke var nok losseplass inne i vågen. Da transportete de fisken med lastebiler fra ytre kaianlegg og inn til fiskemottakene. Lett å forestille seg mengdene av sildeblod og –fett som rant ut fra lastekarmene og ned på veien, med datidens behandling av fisk. «Bilene spant i bakkene, og *den* lukta!», forteller Robert. Ikke bare greit å reise på utenlandsferie når sildestanken slo ut av koffertene så snart de ble åpnet. Familien har drevet et stort skipsverft og en hermetikkfabrikk i vågen. I dag er det mest eiendommer som er igjen. Vi kjører rundt ut på Nerlandsøya, over en av de utallige bruene som forbinder alle de viktigste øyene, og ser vakre Kvalsvik og Mulevika. Intet skjermer mot Stadthavet og Norskehavet, men frodig er det! Deretter går ferden rundt i Fosnavåg. Robert vinker til kona Anne, som sitter på torvet og selger lodd. Flere av bedriftene på denne øya (Bergsøya) er nasjonalt- eller vedenskente. Herøy Kystlag er også en av Roberts sterke engasjementer. Den store bygningen har en velfungerende slipp og et verksted fullt av maskiner. Resten finnes i de to øveste etasjer - en fantastisk samling av gamle motorer, båter, instrumenter og mye annet. Her er det åpenbart mye aktivitet. Vi kjører og seg også den mektige nye kirka, badelandet, moteskaper og fabrikk Ko-Ko, Norges største lakseslakteri og det overdådige kontorbygget «Diamanten» til Havila shippingog mye vakker natur.

Stormkastene øker og fortøyningene skriker utover natta.

PS: Antares ble liggende hos Robert i Fosnavåg i fire dager – til stormen hadde lagt seg...og byfesten var overstått!

NMSK båtregister

- Arnulf Wibe -

Redaktøren registrerer at Norsk motorskøyteklubb i 2018 har fått den største mengde innmeldte båter på svært mange år. Det er fantastisk artig! Et viktig formål med foreningen er å samle, organisere og formidle historien til båtene som er, eller har vært medlemmer i klubben. Vi har samlet bilder og historien til drøyt **500 båter** siden starten i 1975. Dette er verdifullt! Papirinformasjonen fra de tretti første årene er scannet. De siste årene har vi samlet informasjonen i elektroniske mapper for hver båt. Etterhvert som vi har brukbart med tekst og bilder produseres og presenteres det i ett dokument om båten. Vi legger vekt på at informasjonen er enkel å oppdatere når vi mottar mer eller justert info. Leverandøren av vår «gamle» webplattform stengte denne for et par år siden, og flere års arbeid lot seg ikke konvertere til dagens moderne systemer. Filene er godt sikret hos NMSK, men jobben med å presentere båtene på nytt, tar tid. Og... mens vi jobber med den saken, skulle vi så gjerne *utviklet* eller *forbedret* noe av den informasjonen vi har! Mange av dere båtmedlemmer har *mer informasjon og bilder om båtene deres* enn det vi har! Kan dere gjøre en elektronisk jobb (tekst og/eller illustrerende bilder, scannet artikler etc.) og sende det til redaktøren?

Navn på båt:

Reg.nummer, båttype/klasse:

Bruksområde:

Bygget (konstruktør, år og sted):

Byggematerialer:

Motor (type, hk, etc):

Dyptgåede, bredde, lengde, tonnasje:

Eier og hjemmehavn:

Båtenes historie: (Det som finnes - artikler, omtale, etc.)

I Skipperposten velger vi å presentere båtene til eiere som har levert foreningen et «grunnlag» i form av elektroniske filer som redaktøren enkelt kan innpasse i bladets format – jfr informasjonen vi spør om i innmeldingskjemaet. Her er et par eksempler:

BJUGNSKJÆR

En medlemsbåt i NMSK

Regnr: LFHH
Typebåt: Fiske- og fraktekutter
Bygget: 1905 i Ranen
Bruksområde: Båten har hatt tilhold i Uthaug ytterst i Trondheimsfjorden siden 1920 tallet, og har bedrevet fiske mellom Island, Færøyene og Norge.
Lengde: LOA 59 fot. Målebrevet sier dog 52,2 x 15,3 x 7,3 engelske fot
Bredde: 4,7 meter
Dyptgående: 2,55 meter
Tonnasje: 33,06 brutto, 9,48 netto
Byggematerialer: Furu (eller gran) på eikespant
Motorstype: Wichmann 3DCTs4. Saktegående 2 takts dieselmotormaskin, på 3 sylindere og 3,7 tonn
Hk: 225 bhk
Geartype: Wichmann hydraulisk vridbart system
VHF: Sailor RT144, samt en bærbar VHF
Eier: Thomas Nicolai Bjønness (siden sommer 2016)

Historikk:

«Bjugnskjær» ble levert i 1905 som skøyta «Bølgens Lykke» sammen med søsterskipet «Lykkens Prøve» til Titran og hadde målene L x B x D, 40,0 x 14,5 x 6,0 fot. Om bord stod det en 1 sylindret, 4 takt Alfa glødehodemotor på 15 hk. «Lykkens Prøve» forliste allerede under prøvesailing i 1905. Det var Ola Løset m/fl.

på Titran som kjøpte «Bølgens Lykke» og drev fiske ved Shetland, Færøyene og Island. Den ble i perioden på Titran forlenget til 53 fot samtidig som det ble byttet motor til en 1 sylindret, 2 takt. Grei semidiesel på 26-30 hk. Peter Olaus Albrigtsen, som hadde vært med fra starten av, løste ganske tidlig ut de andre medeierne og bosatte seg før 1920 på Uthaug. Den fikk da fiskerinummer ST-16-Ø da Merkeregisteret ble opprettet. Den ble benyttet til både hav- og fjordfiske. I 1925 ble det utført en mindre ombygging som trolig bestod av noe mere dekkshus. I 1948 ble det innsatt ny motor, en 1 sylindret, 2 takt, Union semidiesel på 50 hk. I 1952 ble den ombygget for andre gang og dette skulle bli en mye mer omfattende ombygging. Ombyggingen som omfattet hele forskipet, akterskipet og delvis midtskipet, fra skøyte til kutter, ble utført i Aure. Samtidig ble den forlenget og fikk nytt overbygg. Det var trolig ved samme tidspunkt den ble omdøpt til «Bjugnskjær». Den ble nå benyttet til flere typer fiske, bl.a. Lofotfiske og småhvalfangst som Brugdefiske. I 1967 overtok Petter Albrigtsens sønn med samme navn fartøyet for videre drift innen familien. På slutten ble «Bjugnskjær» også visstnok benyttet til skoleskysstbåt og til melketransport på Tarva.

-18-

SJØSPRØYTE 1

En medlemsbåt i NMSK

Typebåt: Fast Seagoing Motorboat/ Admiralbåt
Bruksområde: SAR engelske kanal, Sjøsprøyte Bergen brannvesen, lystfartøy og bobåt
Lengde: 60 fot
Bredde: 4,25m
Dyptgående: 1,1m
Byggematerialer: Tre/mahogni
Motorstype: 2 x Perkinson, hk: 150
Regnr: LDIT
Eier fra 2014: Stian Negaard Nilsen, pt. styreleder i Jeløya kystlag, stiannegaardnilsen@gmail.com

Historikk:

Båten er en plattgatter i krysset mahogni, bygd i 1942 for den engelske marine, for krigstjeneste. Gikk som Searc And Rescue og ble brukt til å plukke opp fallskjermssoldater i Den Engelske kanal. Det ble da lagt en

skuddsikker matre i mellom lagene. Den het da enten Blue Bird eller Black Bird. Det satt 3 bensinmotorer i den og det er antydnet at patruljebåtene som ikke var ulike Search and Rescue båtene, gjorde 40 knop.

-16-

Nye medlemsbåter i NMSK

- Arnulf Wibe -

Skippeposten presenterer normalt 1-2 medlemsbåter i hver utgave - båter med spennende historikk og illustrerende bilder som eierne har sendt inn elektronisk til klubben. NMSK har fått 32 nye medlemsbåter pr 20. september i år. Noen av båtene har vi mottatt mye informasjon om, mens andre vet vi lite om - ennå. Jfr. forrige side.

Her kommer en «smakebit» av nykommerne i 2018. Vi håper dette inspirerer både nye og gamle medlemmer til utvikling av båtregisteret vårt, med å sende historikk og bilder til redaktøren!

Det vil også øke muligheten til å få akkurat din båt presentert i framtidige utgaver av Skipperposten.

ALBATROS

(Lars P Jensen, 1540 Vestby)

BARDEN

(Dagfinn Riseplass, 4820 Froland)

BRAGE

(Bengt Olsen, 1621 Gresvik)

CORRINA

(Bertil Lund, 1767 Halden)

FEIE

(Robert A Voldnes, 6091 Fosnavåg)

FLANDER

(Roald Hope, 5863 Reksteren)

FRUHOLMEN

(Perry Ullaland, 6020 Ålesund)

HAVBLIKK

(Hege Kjær, 3470 Slemmestad)

HAVFISKEN

(Frode Berge, 7260 Sistranda)

HAVØRN

(Simon Paulsen, 1747 Skjeberg)

HAVØY

(Johanne og Åsleif Totland,
5440 Mosterhamn)

HILMAR

(Georg Johansen, 6069 Hareid)

KJØLVA

(Stig M Sund, 6985 Atløy)

LAILA

(Helge Selvåg, 7242 Knarrlagsund)

LASARUS

(Erling Blindheimsvik, 6040 Vigra)

LASOL

(Svein Ove Ekerhovd, 5360 Kolltveit)

LEIF

(Kjartan Fønsteli, 0452 Oslo)

LINDHOLM

(Niclas Salte, 3115 Tønsberg)

LOM

(Simen Kirkerud, 1747 Skjeberg)

MIRA

(Truls Birkeland, 1446 Drøbak)

NICOLINE

(Fredrik Haaby, 1890 Rakkestad)

NORDVIK

(Runar Borgersen, 3122 Tønsberg)

POLARULV

(Børre Lamark, 3128 Nøtterøy)

RISØY

(Lars T Flekkum, 1743 Klavestadhaugen)

ROSA

(Lasse Rui, 3133 Duken)

RUTH

(Torolf Stenersen, 3208 Sandefjord)

SAMHOLD

(Jan K Karlsen, 7252 Dolmøy)

SONAR

(Arne Brokke, 1960 Løken)

SOLFRID

(Endre Vikan, 6410 Molde)

SVAN

(Knut Haakon Lilleby, 1747 Skjeberg)

SØLVSKJÆR

(Eirik Schau, 5916 Isdalstø)

TERNHOLM

(båtlag, v/Hans P Thue, 6290 Haramsøy)

TERNY

(Philip O Nord, Tønsberg)

Fra Sydney til Bodø

- Ole Larsen -

Tidlig i september ble jeg sendt på kurs i Bodø. Nord Norge er fint tidlig på høsten også, med bare sol og godt over 20 grader. Det var mange fine båter å se på da jeg ruslet langs kaiene om ettermiddagen. De fleste båter og båttypen var som det pleier å være i Nord Norge; yrkesfiskere, avanserte hobbyfiskere, charterbåter, blandet med nyere plastikk.

En båt skilte seg imidlertid ut både i fargen og med et nokså fremmedartet flagg. Jeg måtte se to ganger for å være sikker; Australsk flagg på en båt registrert i Sydney!

Karen van Ketschmar med mannen Hugo, var vennligheten selv når de villig fortalte om turen som til nå hadde tatt 10 år fra Sydney.

Båten er en 80 tonn og 60 fots fiske-/fangstbåt fra Tasmania, ble bygd i 1988 av «Sellery top» som er en svært fet senvokst furusort som bare finnes på Tasmania. Båten ble i hovedsak brukt til hummerfangst rundt Tasmania, før ekteparet kjøpte den i 2005 og rigget den for langtur. Båten er utstyrt med, i følge Karen, en evigvarende engelskprodusert Gardenermaskin.

Først gikk turen langs Australias kyst og videre opp til Thailand. Etter det jeg forstår så reiser de en stund, før de reiser flyr tilbake til Australia for å tjene litt penger, for så å fortsette på neste etappe.

Båten ble 3 år i Thailandsk farvann fordi det var pent og billig der. Men også fordi turen videre mot Suez var for farlig, med Somalske pirater som herjet i farvannet i år etter år. Til slutt gikk båten som dekkslast på en frakteskip gjennom Suezkanalen, og ferden kunne fortsette i Middelhavet. Først ble det Tyrkia, Egeerhavet, Italia, Sicilia, Korsica, til Spania og Gibraltar fordelt over mange år. Deretter kom Portugal, Spania, England og Holland.

Sist vinter overvintret båten i Travemunde i Tyskland før turen gikk videre langs Danmark, Svenskekysten og en god del av Norskekysten opp til Bodø. Bodø blir vinterhavn, men ekteparet planlegger en tur hit i februar for å kjøre en rask tur til Tromsø i håp om å få oppleve nordlyset.

Planen videre er klar; Neste sommer blir det Scotland, Færøyene, Island og Grønland og videre til Main i USA. Etter overvintring der, vil Hugo med kamerater og uten kone, prøve seg på Nordvestpasasjen.

Ønsker dem god tur og lykke til videre !

De som vil vite mer, kan gå inn på:

www.trawelertraveller.com

Risør trebåtfestival

- Thomas N Bjønness -

Risør Trebåtfestival er blant verdens største trebåtfestivaler, og er trolig det viktigste varemerket til Risør by. Også i år var festivalen fullspekket av flotte båter, blide skippere og mannskap, godt program og flott vær.

For de som har vært på Trebåtfestivalen tidligere har layouten, eller havnekartet om man vil, vært relativt uforandret i mange år nå. Hele indre havn fylles opp av Colin Archer konstruksjoner og lignende seilskøyter på sydsiden, sjekter og snekker helt innerst, samt de klassiske motorbåtene på nordsiden av indre havn. Store skip ligger som regel på dampskipsbrygga. Vikstenkrysserne ligger langs havnepromenaden like ved Steinmoloen i ytre havn. Meterbåtene, de klassiske konkurranseseilbåtene, har sin plass på sydsiden av steinmoloen. På nordsiden av denne moloen ligger de større motorskøytene, kutterne, krysserne og andre eksisterende og potensielle NMSK medlemmer.

Det er imponerende å se hvor mange som stiller opp på dugnad for å dra i land denne festivalen hvert år, og her må vi bare rekke en stor takk til styret ved Kari-Anne Røysland, Lars Grønvold og resten av teamet som hvert år legger ned utallige timer til vår felles glede. Hele Risør by står på hodet for å gjennomføre 4 dager til ende fulle av kystkultur og moro.

En festival som har eksistert i så mange år som Risør Trebåtfestival, har naturligvis gjennomgått diverse programforandringer underveis. Jeg har i flere år nå hatt meget god dialog og kontakt med styret i Trebåtfestivalen, og kan herved bekrefte med varm hilsen fra festivalstyret at skøyter, kryssere, kuttere og andre forhenværende yrkesbåter er *meget velkomne* til festivalen. Jeg mistenker at enkelte skippere tror festivalen kun er for de mest velholdte og strøkne trebåtene, og at det kun er lystbåter og representasjonsbåter som er velkomne. Dette har ikke grobunn i virkeligheten. Som aktiv bidragsyter til festivalen de senere årene kan jeg fortelle at NMSK båter er et meget populært innslag i festivalens bredde. Jeg har de senere årene holdt havnevandring under festivalen, der jeg forteller noe om båtene vi går forbi, samt at vi stopper opp og får historier fra ulike skippere underveis. Her har historier og informasjon om våre båter vært meget etterspurt og ønsket fra tilhørerne.

I tillegg må vi huske på at for de besøkende publikum til festivalen representerer våre båter noe helt annet enn de andre trebåtene. Her har vi historier fra det yrkesaktive liv, til diverse ombygninger og moderniseringer opp igjennom både som yrkesfartøy og senere som fritidsbåter. Bredden og variasjonen i

layout og utforming som våre båter representerer gjør våre båter til et unik og etterspurt innslag på festivalen.

Fra Norsk Motorskøyteklubb deltok i år Bundgarnsjolla Frille med sin en sylindrede Hundestedt semidiesel, Seilkutteren Barden, kutteren Solbris med sin tre sylindrede Callesen, Bjugnskjær med sin Wichmann 3DCTs4, samt representasjonsbåten Amigo. Det var rett og slett færre skøyter og kuttere på festivalen i år, enn det har vært på mange år. Her ønsker jeg at Norsk Motorskøyteklubbs medlemmer skal trå til og prioritere Risør Trebåtfestival som et årlig innslag mot slutten av sommerferien.

Se for deg følgende: NMSK stiller med ca 15+ båter, og får således disponere nordsiden av steinmoloen som vårt eget område. Vi setter opp klubbens beachflagg, et bord med noen medlemseffekter, samt deler ut skipperposten til de som er interessert. Hvis noen har lyst kan vi selge vafler eller sveler på kaia. Dette kan være en super måte å markedsføre klubben vår ytterligere på, samt at det er en super arena for å ha noen veldig trivelige dager sammen i hyggelige rammer.

Årets festival bød på unike opplevelser for oss som var tilstede. Jeg tror nok intimkonsertene med Stian Solli og Sølve Didriksen på akterdekket til Solbris, med akterdekket på Bjugnskjær og de øvrige båtene som tilskuerarena, var årets høydepunkt. Stemningen kan ikke gjenfortelles med ord, men anbefales opplevd på det sterkeste. Jeg kan love dere en ting; dersom NMSK medlemmene trommer sammen og mønstrer på flere av våre båter neste år skal jeg sørge for at det blir flere intimkonserter både med Stian og andre.

For øvrig vil jeg trekke frem Risør Kystlags en sylindrede Brunvoll semidiesel, som de hadde istandsatt og bygget et eget lite hus

rundt, og som de velvillig demonstrerte både oppstart og kjøring under festivaldagene. Konsertene med Alexander Hermansen, seiling med piratjilla i indre havn, sjørøvertokt med Solrik, en øl i solen på torget, mange gode og varierte mattilbud på torget, paneldiskusjon om Trebåtfestivalens og kystkulturens fremtid, aktiviteter for barna, motorbåtdefilering, meterbåtseilaser, samt ikke minst en hyggelig mannskapssamling på Moen Trebåtbyggerier dagen før og med konvoiseilas til festivalområdet ved festivalåpning. Jeg håper flere av dere får anledning til å delta på disse fantastiske opplevelsene neste år.

NMSK høstsamling i Horten

14. – 16. september 2018:

Vi møttes ca 17 båter og 40-50 voksne og barn på Sykehusbrygga i Horten denne helgen.

En tradisjonell samling – med romslige «fortøyere» etterhvert som vi tok i mot tampene på ankommende båter, god båtprat og «inspeksjoner» ombord hos hverandre. Lørdag fikk vi et fantastisk og inspirerende foredrag om 2,5 års seilas «Rundt Amerika», av Jan Nordbotten.

Så fulgte vi tradisjonen med fråtsing i krabber og reker i partyteltet til Sjøsprøyte1. Veldig koselig med store og små, som storkoste seg sammen! Søndag organiserte Tor Anders/Solbris tanking av diesel til kr 6,00 pr liter (!) for alle medlembåter som ønsket det.

NMSK vårsamling 2019

- Thomas N Bjønness-

Vårsamling har i mange år vært en hyggelig tradisjon for å innlede sommersesongen. Styret har i 2019 store planer for en vårsamling for region Østlandet, og den kommer til å bli arrangert i samråd med Jeløya Kystlag ved Moss. Vi vil samtidig oppfordre klubbens regionale medlemmer til å gå sammen om vårsamlinger for medlemsfartøy i *din* region, og minner om at klubben sterkt ønsker tettere kontakt med ulike *ambassadører* som kan bidra med slike initiativ. Det å samarbeide med ulike kystlag rundt kysten i gjennomføringen av slike arrangement kan være en fin måte å få tettere samarbeid på.

Leder i Jeløya Kystlag heter Stian Negaard Nilsen, og han er eier av NMSK medlemmet Sjøsprøyte 1, en tidligere Search and Rescue boat bygget i 1943 for å plukke opp piloter som var blitt skutt ned i engelske kanal, samt for å slepe rundt på sjøfly mm. Stian er en aktiv representant for kystkulturen, med mange jern i ilden og han er i besittelse av mange mindre og større fartøy. Jeløya kystlag har hatt varierende aktivitet de senere årene, men under ledelse av Stian har aktiviteten tatt seg opp. Bryggene er fulle av historisk spennende

båter, Kystlaget legger opp til både strandryddedager og andre miljøtiltak, samt satser nå mer på *formidling* av kultur enn tidligere.

Sammen med Kystlagets medlemmer og fartøy mønstrer vi sammen alle de medlemsfartøyene fra NMSK som har anledning til å delta og samles på Kystlagets flytebrygger i løpet av fredagen. Vi har fått bekreftelse fra Stian at bryggene har ny-kontrollerte moringer, i tillegg til at anlegget ligger godt i le bak Jeløya. Her kan vi altså

samle så mange båter vi ønsker og det blir plass til alle. Lørdag legges det opp til omvisning i de forskjellige fartøyene samt på kystlagets anlegg, leker på land for barna, samt felles grilling om kvelden. Vi har også planer om intimkonsert i løpet av kvelden, med visesang og hyggelig gitarspill av Eivind Westhagen. Vi kommer nærmere tilbake til dette når vi har fått avklart at Eivind har anledning denne helgen, men foreløpig kan vi melde at han er meget positiv til arrangementet. Eivind har for øvrig for tredje år på rad arrangert *Molofest* på steinmoloen ved Sollerudstranda i Oslo i høst, og undertegnede kan rapportere god stemmekvalitet, bra gitarspill og en skikkelig trivelig entertainer. Alt ligger med andre ord til rette for at vårsamlingen skal bli en stor suksess og vi håper at flest mulig av NMSKs fartøyer som befinner seg på Østlandet på denne tiden ønsker å delta.

Jeløya Kystlag er lokalisert på østsiden av Jeløya, v. nordre innseiling i Mossekanalen. Se pil/markør A på kartet. Velkommen til vårsamling, på vegne av styret i NMSK og Jeløya Kystlag!

NMSK samseiling til Trondheim 2019

NMSK har fortsatt størstedelen av sine medlemmer på Østlandet – spesielt Oslo, Akershus, Buskerud, Vestfold og Østfold. Men vi har også et sterkt økende antall langs Vestlands- og Trøndelagskysten. For mange er det langt, og det vil ta for mye tid å møtes til store *felles* samlinger i Norsk motorskøyteklubb.

Men hva med å «henge seg på» en samseiling til Forbundet Kystens landsstevne 2019?

Stevnet finner sted på Fosenkaia i Trondheim 18-21. juli.

Fra Oslo er det ca 680 nautiske mil. Fra Bergen er det ca 300 og fra Kristiansund er det ca 70.

Antydningssvis kan vi møtes i Bergen ca 5-6/7, i Fosnavåg/Ålesund ca 12-13/7 og i Kristiansund ca 16/7.

Undertegnede som kanskje har litt mere fritid enn andre, kan påta meg å samordne seilasen slik:

Påmelding av båter til stevnet gjøres individuelt. De som ønsker å seile sammen, gjør selvsagt sine private avtaler, men fint om jeg blir orientert. De som ønsker å slutte seg til en «*hovedgruppe*» får angitt steder der vi samseiler fra. Avreisetidspunkter må være litt væravhengig, men med en uforbindtlig påmeldingsliste vil jeg underveis kunne melde «*tid og sted*» god tid i forveien.

Marsjfarta vil tilpasses de «*langsomme*» som ønsker å følge en gruppe, men det er naturlig med individuelle tilpasninger. De som ønsker å «*peise på*», holder kontakten med gruppa og slutter seg til der de ønsker.

Den 18. juli danner NMSK en konvoi ute i Trondheimsfjorden og tøffer på én rekke inn til stevnet, med NMSK vimpelen høyt hevet i masta. Kanskje vi på forhånd har klart å påvirke til en samlet plassering i havna.

Og så blir vi lykkelige og glade deltakere på det som ligger å bli an til en fantastisk flott samling av norsk KYSTKULTUR!

Arnulf Wibe

NMSK profilering

Medlemseffekter

Bestilles gjennom post@nmsk.no eller til klubbens kasserer, eller kjøpes på samlinger. Det er subsidierte priser på produktene. Hvis varene må sendes pr post, kommer porto ekstra på oppgitte priser.

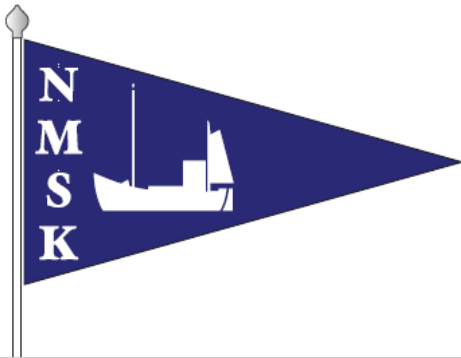
Betalingmetode avtales ifm. bestillingen.

Vimpler

Liten vimpel: 35 x 70 cm, kr 150,-

Stor vimpel: 65 x 130 cm, kr 500,-

Kunde: NMSK

Picue skjorte

(med NMSK merke på brystet)

Størrelser M, L, og XL

Pris: kr 200,-

Fleecejakke

(med NMSK merke på brystet)

Størrelser M, L og XL

Pris: kr 400,-

Plakett til fartøymedlemmer

Alle liker litt heder og ære, og styret i NMSK ønsker å vise alle fartøymedlemmer at vi verdsetter den innsatsen hver og en av dere legger ned i fartøyene deres. Vi har derfor gått igjennom medlemslisten slik den så ut pr i sommer, for å danne oss en oversikt over hvilke medlemmer som kvalifiserer til fartøymedlemskap og hvem som kvalifiserer til personmedlemskap. Dette er en naturlig konsekvens av vedtektsendringen som ble gjennomført på siste årsmøte.

Som nevnt i formannens hjørne i denne utgaven av Skipperposten har styret fått produsert opp Fartøyplaketter, og de av fartøymedlemmene som var tilstede på høstsamlingen i Horten fikk sine plaketter høytidelig overlevert av formannen. Vi ønsker at disse plakettene skal være et synlig hederstegn og statussymbol om bord i medlemsfartøyet, og håper de blir tatt godt imot. Vi anbefaler å montere plaketten på et skott ombord, godt synlig for mannskap og gjester. (Plastikkfot kan enkelt fjernes). De fleste fartøymedlemmer som ikke var tilstede, får plaketten tilsendt sammen med denne utgaven av Skipperposten.

Med den store tilstrømningen vi har hatt med nye medlemmer i sommer/høst, har vi ikke fått produsert opp plaketter til de nyeste. Men de blir tilsendt etterhvert når medlemskontingent er betalt. Samtidig vil formannen oppfordre deg som nå sitter med en plakett i hånden, til å skrive litt/supplere tidligere innsendt informasjon om båten din og sende til klubbens båtregisteransvarlig Arnulf Wibe.

I løpet av høsten kommer nettsidene våre til å gjenoppstå i ny drakt, og med vårt rikholdige fartøyarkiv. Desto mer informasjon og illustrerende bilder vi mottar, desto bedre får vi dokumentert norsk fartøyhistorie!

Livs båtkjøkken

- Arnulf -

«Langseileren Liv Bryngelsson deler sine erfaringer og tips for matlaging ombord. Liv er mer eller mindre oppvokst på båt, og i 2015 ga hun og ektefellen Magnus seg avgårde på en nesten 20.000 nautiske miles seiltur som varte i 3,5 år.

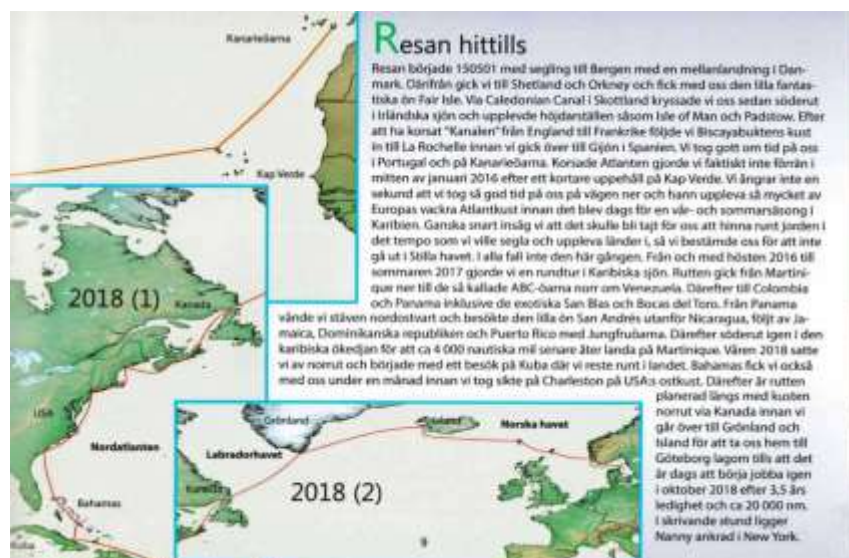
Foruten rene oppskrifter beskrives også bunkring, brødbaking, oppbevaring av mat, dårligværemat og mye annet nyttig som f. eks. hvordan man enkelt konserverer mat og unngår småkryp ombord.

Det er ikke bare Liv som deler, men 13 andre langseilere presenteres i boken. Deres beste tips og oppskrifter blandes med små historier på et enkelt og personlig vis. Dette er en matbok for alle båtmennesker som liker å spise godt ombord. Uansett om man er langseiler i nære eller fjerne strøk, ferieseiler eller helgenyttere.»

Bestilling: batkoket@gmail.com
eller www.nanny166.se/batkoket

Boka anbefales av redaktøren, som gjennom seks år har kjent disse hyggelige, dedikerte og helårs-båtfolkene Magnus og Liv (halvt norsk). Vi møttes langs norskekysten, og har holdt kontakten siden – hovedsaklig på Facebook. Jeg har fulgt nettbeskrivelsene på langturen langs Europa, Afrika, i Karibien (to år), nordover langs Nord-Amerikas østkyst, over Nord-Atlantern til Island og Norge. Vi avtalte å treffes i Haugesund i august 2018. Der lagde- og spiste vi mat sammen ombord – før de la ut på siste strekk over Skagerak, via Danmark og hjem til Gøteborg.

Innehåll

Tack	3	Konservera med tryckkokaren	31
Långseglare i boken	3	Köttfärs för konservering	32
Fotografer	3	Kyckling för konservering	32
Innehåll	4-5	Kött för konservering	32
Boken i din hand	6	Snabbmat med glaskonserver	33
Vi på Nanny	7	Linsgryta med variation	34
Resan hittills	8-9	Bakad potatis i tryckkokaren	35
Båtköket	10-13	Eos	36
Frukt och grönt	14-15	Salladsgroddar	37
Basvaror	16-17	Fiskbiffar	37
Vad har du i kylskåpet?	18	Sea Quark	38
Ost i kölsvinet	18	Camillas stekpannebröd	38
Frys ombord	19	Pizza på stekpannebröd	39
Odjur ombord	20	Camillas tre snabba	39
Småkryp	21	Knädfri snabblimpa	40
Att tänka på	21	Fröknäcke	41
Gasol	22	Resolute	42
Sophantering	23	Katarinas stekta bröd	42
Tokiga måttenheter	24	Slow cooker på Resolute	43
Prylar som gör livet lättare	25	Dennis fiskar	44
Hårt väder	26-27	Fixa fina tonfiskfiléer	45
Längre seglingar	28	Tina Princess	46
Dåligtvädermat	29	Prinsessans tonfiskcurry	46
Bunkringslistor	29	Tina-wraps	47
Tryckkokaren	30	Sashimi light x 2	47
Spara på gas	30	Arepas - majsmjölspättar	49
Mammas smörgåsjärn	54	Helena	50-51
Syrans vitlökspuré	55	Rias Bananabread	52
Swede Dreams	56	Penne à la Puttanesca	53
Lolas gudomliga fiskgryta	56-57	Corn bread i stekpanna	80
Carlos hummersoppa	58	Konserverad aubergineröra	81
Snabba bläckfisken	59	Purjolök i grädde	81
Lolas lata kyckling	60	Kikärtsbiffar med ost	82
Potatissallad	60	Snabba woken	83
Rotfrukter i ugnen	61	Lionfish - drakfisk	84
Gratinerade enchiladas med kyckling	62	Jaga lionfish	85
Yoghurt	63	Filéa lionfish	86-87
Searocco	64	Roxy Rio	88
Chrilles thaisallad	64	Grillad lionfish x 2	88
Kålsoppa à la Alfred	65	Friterad lionfish	88
Potluck - krytkalas	66	Kokosris	89
Tortilla med skinka	66	Overstreet	90
Kladdkaka - "Sticky cake"	67	Wendys honungskyckling	90
Pulled pork i tryckkokare	68	Passage Pucks à la Overstreet	91
Syltad rödlök	70	Allt-i-ett-gryta	92
Happie Lottas coleslaw	71	Äggsallad	93
Ocean Maiden	72	Magnus söndagsstek med sås	94
Conch - trumpetsnäcka	72	Potatisplättar	95
Silkes conchfritters	73	LEA	96
Focaccia	74	LEA:s frukostfrallor	96
Silkes sweet chilisås	75	Bananpannkakor	97
Wonderbag	76	Grandiosa	98
Linsgryta med kokosmjölk	76	Trattkantarellsoppa	98
Golightly	78	Dåligtväderlåda	99
Hummer på grillen	78	Blandat smått och gott	100
		Index	102-103

Og som Jokke i Pondus ville ha sagt:

Til alle disse rettene passer det best med en kald øl !

Navigasjon

Utdrag fra artikkel på www.redningsselskapet.no «sikker til sjøs» - fortsettelse fra forrige nummer.

Tekst: Sofi Lundin (med god hjelp fra Eli Kari Gjengedals bok «Værtegn i Norge») Foto: Sofi Lundin

Vinden – en god hjelper

Vindens retning og hastighet kan fortelle oss mye om kommende vær, og mange værtegn er knyttet opp mot sjømannens båter og redskap. I fiskerikommunen Austevoll sa de i gamle dager at hvis det er skum på ankerfestet når man tar fisken av kroken, må man ta seg til land, for da er stormen rett rundt hjørnet. Et værtegn sier «Hvis vinden med sola dreier, blir været bedre enn det pleier, hvis vinden med sola går, ustadig vær vi får».

På Vestlandet får vi tørt og pent vær hvis vinden ligger på øst. Kommer vinden fra havet, vet vi at skyene kan være tunge av nedbør som faller ned på vestsiden av fjellet. På Østlandet vil vinden fra vest derimot som oftest føre til godvær. På Østlandet sa man i gamle dager at «østavind om vinteren bringer snø».

Stol på fuglene

Å observere hva fuglene gjør, kan en lære mye av. I forbindelse med tsunamien i Thailand i 2004, har det blitt sagt at fuglene sluttet å syng den samme dagen som katastrofen rammet landet.

På sjøen er det lurt å legge merke til måkene. Ser du en måke som flyver skrikende inn over land om våren og sommeren, kan du vente kulde og regn.

Optiske fenomener

Ring rundt sola og månen er kjente optiske fenomener. I de fleste tilfeller betyr ringen nedbør. «Haloen» dannes når lyset fra sola eller månen brytes og reflekteres i små iskrystaller langt oppe i atmosfæren. «I dag om sola du ser en stor ring. I morgen du av sola ser ingenting».

«Når sola går ned i en sekk, står den opp i en bekk». Det værtegnet finner vi både i Norge, Sverige og Danmark.

Det finnes mange tegn knyttet opp mot månefasene, og de varierer alt etter hvor du er i landet. «Når månen henger med sekken, blir det vann i bekken», ble det sagt noen steder. Det betydde at skyer var på vei inn fra vest. På Lillehammer i Oppland sier de den dag i dag: «Sølvklar måne er et godværstegn, rødlig måne gir vind og regn». Sjøfolk sa før i tiden: «Stående måne, liggende matros, liggende måne, stående matros». Med det mente de at liggende matros var godvær og stående matros var ruskevær.

Regnbuen er enda et kjent optisk fenomen som nok også er et troverdig værtegn. Når solstrålen skinner på regndråpene, reflekteres lyset i alle spekterets farger, og vi ser regnbuen. I forbindelse med regnbuen får vi gjerne værromslag. Det heter: «Bue om aften en vandrer vil glæde. Bue om morgen gir varsel om væde». I følge Gjengedal er optiske fenomener de mest troverdige værtegnene. Å spå været etter merkedager i almanakken, er noe hun er mer skeptisk til. Her er en av landets mest kjente værprofeter, Magnus Skildheim, uenig.

GRATIS EKSAMENSOPPGAVER TIL BÅTFØRERPRØVEN

http://www.tryggferdsel.no/batforerproven_gratis_eksamenssporsmal.html

Her finner du eksamensspørsmål til båtførerprøven. Du kan teste deg selv og se om du har kunnskapen som skal til for å bestå eksamen.

«IKKE bare enkelt», mener redaktøren av Skipperposten!

Er du en av de som må ta- eller «friske opp» båtførerprøven?

Nest sist

Du vet du e langt oppifra nord når:

- du kalle orkan for middels klestørk
- du vet at Svalbard ikke ligg rett på yttersida av Kvaløya, selv om det ser sånn ut på værkartet
- du ikke gidd å kjøpe hagemøbla, men bare sitt litt på sparken når sola skinn!
- du kan uttale fesk ordentlig (ikke fæsk)
- du treff en anna norlønning i utlandet og dåkk oppfør dåkk som dåkk har kjent hverandre hele livet
- shorts, bikini og sandala ikke vis tegn te slitasje etter ti års «bruk»
- du har sett at reparatøra ligg på rygg å skifte lyspæren på lyktestopan !

Fortsettelse i neste nr...

Oppfinneren av Harley - Davidson mc`en kom til himmelen og snakket med Gud....Si meg. Er det ikke du som har oppfunnet kvinnen ? Jo, svarte Gud. Du må innrømme at du har laget noen konstruksjonsfeil :
1.For tung foran.
2.Bråker på tomgang.
3.Bakenden slenger.
4.Eksosen sitter for tett inntill innsuget.
Det er mye mulig at det er noen feil, svarte Gud - men statistikken viser at det er mange flere som rir på min oppfinnelse enn på din!

NMSK på Facebook

er den raskeste veien til siste informasjon om Norsk motorskløyteklubb (Vår hjemmeside nmsk.no er desverre ennå ikke helt på plass).

Bistand til trykking av Skipperposten?

Lisbeth Waldem har trykket Skipperposten gjennom jobben sin de siste årene, men pensjonerer seg og melder derfor desverre blir slutt i løpet av året

Har noen av våre medlemmer kontakter som kan bistå oss i fortsettelsen?

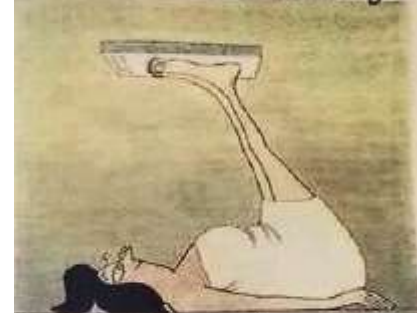
...til en rimelig pris?

LACRIMA

Medlemsbåt i NMSK: 36 fot, selges til snille, interesserte mennesker som kan fortsette å ta vare på denne vakre 2-mastede risørskøyta. Den er 40 cm bredere enn original Colin Archer, noe som gjør at det er vesentlig bedre plass inni.
Pris: 120.000,- eller gi bud!
Ole H. Larsen T:4149 05 30

Den korrekte måten å veie seg:

Helt utrolig at jeg har gjort det feil i alle år.

VARNING!
Snorta aldrig Viagra

MEDLEMSAKTIVITETER

- 8. desember 2018 NMSK sildebord på Styrhuset, Oslo
- 16. mars 2019 NMSK årsmøte og årsfest, Skur 28 Akershuskaia (Oslo maritime kulturvernssenter)
- 10 – 12. mai NMSK Vårsamling på Jeløya kystlag, ved Moss
- Juni Hurum trebåtfestival, i Sætre
- 14 – 16. juni Hardanger trebåtfestival i Norheimsund
- 4 - 7. juli Skudefestivalen, i Skudeneshavn
- 11-14. og 21-24. juli Tall Ships Races – Fredrikstad og Bergen
- Juni/juli Sommerfestival/«treff» i Fosnavåg
- 18 – 21. juli Forbundet Kystens landsstevne i Trondheim (NMSK samseiling – se s 22)
- 1 – 3. august Risør Trebåtfestival (31/7 båtsamling på Moen)
- 15 – 18. august Ulsteinvik trebåtfestival
- September NMSK høstsamling

STYRE OG STELL

NMSK styre 2018-2019:

Styreleder:	Thomas N Bjønness	tlf 90529911,	e-post thomas@trendegrisk.no
Styremedlem:	Arnulf Wibe	tlf 99598964	e-post arnulf.wibe@online.no
Styremedlem:	Ole Larsen	tlf 41490530	e-post dr.olemurer@gmail.com
Styremedlem:	Eivind W Robertsen	tlf 91884946	e-post ew-rober@online.no
Styremedlem:	Jorun Krüger	tlf 48047966	e-post jorunc@combitail.no
Styremedlem:	Herman Waage	tlf 92265225	e-post herman.waage@sdvbutikk.no
Styremedlem:	Ottar Joakimsen	tlf 95899640	e-post ottjo07@gmail.com

Jorun

Herman

Ottar

Eivind

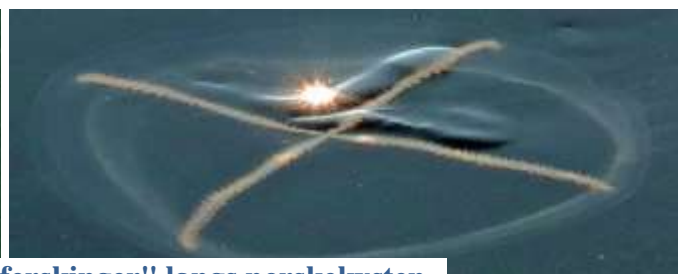
Ole

Arnulf

Thomas

Maneter: Sommerens "ferskinger" langs norskekysten

NORSK MOTORSKØYTEKLUBB

Drammensveien 208, 0277 Oslo

Hjemmeside: www.nmsk.no, e-post: post@nmsk.no